

Torsdag, 19. okt. 1944.

Ingen frihet uten ofre.

Det er noen som stadig vekker gjentar: "Kan dette være nødvendig" når det skjer ting som koster nordmenn ofre. De skulle se litt på historien til de andre europeiske folk og legge merke til hvilke ofre disse har måttet bære i kampen for friheten. I 126 år etter 1814 hadde det norske folk sin frihet, og selv om det måtte kjempe for å utvide friheten til å gjelde alle områder av nasjonens tilværelse, så skjedde dette med så små personlige ofre at store deler av det norske folk vennet seg til å se på friheten som en gave fra himmelen som var garantert den for all-tid. Etter 4 1/2 års undertrykkelse er det fremdeles mange som mener at denne friheten når får vi igjen som en gave fra himmelen, eller kanskje nøyaktigere sagt som en presang fra de allierte. Men de allierte, hva er de. De er en samling nasjoner som er truet med å miste friheten sin og derfor har underkastet seg store ofre for å knuse frihetens fiender, de først og fremst nazi-Tyskland. Vi behøver bare å tenke på Russlands ofre - store deler av Russland har vært besatt, vært slagmark i 2 av historiens største offensiver, er brandskattet og ødelagt for årtier fremover. Mill. av unge Sovjet-russere er drept eller lemlestet - bare en kyniker eller en idiot vil finne på å påstå at et russisk liv er mindre verd enn et norsk. Vi behøver bare minnes de umenneskelige ofre mange av de andre okkuperte land har underkastet seg i sin forbitrede, aktive kamp mot undertrykkerne. Vi nordmenn har liten grunn til å glemme den kalde ro og besluttsomhet som preget det engelske folk i de dager da Hitler truet med å radere ut de engelske byer og så ut til å ha god sjans til å greie det. Vi glemmer heller ikke så lett at amerikanerne på klodens annen side drar over og ofrer liv og helse på de europeiske slagmarker, mens arbeiderne hjemme i U.S.A. gir avkall på de goder de er blitt vant til og sliter døgnet rundt i rustningsfabrikkene. Og sist men ikke minst må vi ikke glemme de ofre vår egen utefront har ydet, særlig minnes vi de tusener av sjøfolk som har gitt livet sitt. De ofre som blir krevet av hjemmefronten er av passiv og aktiv art. Med passive ofre tenker vi på den skade som skjer på norsk liv og eiendom under sabotasjehandling-er, bombeangrep og krigshandlinger. Ingen kan våge å påstå at disse ofre har vært unødig store. Vi har tvært om ofte hatt høve til å undre oss over at de allierte flyverne ikke har kommet og bombet det og det krigsviktige målet, og vi har videre sett hvordan effektiv men billig sabotasje er blitt brukt for å unngå mere kostbare bombeangrep. Blant passive ofre må vi også regne med de uskyldige gissler som blir tatt som følge av den aktiviserte innsats på hjemmefronten. At kjente menn kommer på Grini er en like uundgåelig følge av krigen som når skolebarn blir drept i Bergen. Begge deler er ytterst sorgelige, men begge deler er nødvendige og begge deler er et resultat av tyskernes hensynsløse krigføring som ikke skyr noe middel. Blant hjemmefrontens aktive ofre er alle de som mister frihet og liv under en kamp med illegale midler som de føler som en plikt mot fedrelandet. Ennå er hverken våre passive eller aktive ofre så mange og så tunge som i andre okkuperte land. Men det er vår plikt å yte de ofre som blir forlangt av oss i kampen for verdens frihet, og den dag må ingen komme å si; "kan dette være nødvendig".

Vær beredt til å yde ditt offer du også.

Hungersnøden truer.

Det norske folket har i de siste årene ofte geberdet seg som om det var det folket i Europa som sultet mest og på alle måter hadde det mest elendig. På tog, trikker og i private selskaper, for ikke å snakke om i alle de lange køene, er det sent og tidlig blitt malt opp og ned om hvor ille det er med maten. At den norske bybefolkning jamt over er underernært, at mange mennesker har tatt ubetelig skade av den dårlige ernæringen og at kosten vår har vært dårlig sammensatt er det ingen tvil om. Men noen hungersnød har ingen lov å snakke om enda. Vi har hatt store ernæringskilder som har hjulpet oss over det verste, og til det kommer at tyskerne har hatt interesse av å fø såpass på sine norske arbeidsslaver at de har

skaffet oss en del mat. Regnet i kalorier har således tystet oss mere mat enn de har eksportert herfra. Men nå er stillingen annen. Tyskerne regner ikke med å kunne holde seg i Norge så og de tar derfor det de kan overkomme. Poteten som har hjulpet et knipetak, selv den blir ikke spart. Et annet forhold spiller. Det norske folk arbeider ikke lenger så villig for tyskerne, enkelte unntagelser som ikke skyr noe middel for å få brønnen. Derfor blåser tyskerne snart de norske forsyningene en lang gård og med så langt at de forvarrer forsyningssituasjonen salier for sabotasje-handlinger slik vi har sett det med poteten med lastebil som de har nektet. Norge går mot den svarteste historie. Vi må alle stå ubrytelig sammen, skal vi kunne kjempe mot den. Husk barn og ungdom i oppvekst-alderen må først og fremst mat. Det er de vi skal bygge på i framtiden. På samme måte må alle som har det verre enn oss. Ingen kan lenger tillate seg luksuriøse levestandard mange lenger har kunnet opprettholde krigsinntakter og svartebørs, skal de kunne kalles gode nord og fremst et alvorserå til bondene. Saboter all leveranse til godt det lar seg gjøre. Lever ikke varer til svartebørs-sågerer at de samme varer kommer de som virkelig trenger det til god

Nyheter fra London onsdag 18. oktober kl. 18,30.

Vestfronten. Allierte tropper har hatt endel framgang på sjøen i Schelde-munningen. I Breskens-lommen har de erobret Ijssand øst for Breskens. I området omkring Beveland-bungen forsøkte de trengte inn i Wonsdrocht, men ble slått tilbake. Briterne har erobret Venraij øst for Nijmegen-kilen. Hele land byen er ryddet for tilbake til Tyskland. I Aachen raser det fremdeles voldsomme kamper. Allierte har hatt jevn framgang mot syd og syd-vest i retning av Aachen. Tyskerne forsøkte igår å bryte gjennom ringen om Aachen, men de ble slått tilbake av alliert artilleri. I Moselle-avsnittet står amerikanske tropper fast. Allierte fly-støttestøt igår operasjonene i Rhin-området av kanonstillinger i Breskens-lommen og dikene på Waalhorren, også angrepet. Bonn ble idag bombardert av britiske bombefly. I tillegg allierte fly Köln- og Kassel-områdene. Köln er blitt bombardert i siste 5 dager. Ved luftangrepene idag gikk ingen bombefly til bakken. De allierte 13 bombefly og 3 jagere.

Østfronten. Finske tropper rykker fram mot Kemijarvi den nordlige delen i finsk Lappland. Russerne har under framrykkingen fra Petrosavolci til Kirkenes. General Rendulic, den tyske oberstbefalende er blitt avskjediget og general Keitel utnevnt i stedet. Keitel er slektning av feldmarskalken av samme navn. - Russerne har erobret på den øst-preussiske grense. Insterburg og Gombinnen er blitt erobret av store flystyrker. Likeledes er steder øst og syd-øst for Riga erobret. Russiske kolonner rykker framover og rydder opp i den tyske linjen som er låst fast i Vest-Latvia. I den tyskkontrollerte kringkningen ble det meldt om voldsomme oppstander i Budapest. I Ungarn er det med sin stab sluttet seg til russerne. Hele den ungarske linjen er blitt erobret og reist til Sverige. I Beograd forsvarer tyskerne sine siste stillinger. Øst for byen er to divisjoner omringet. Nish har bulgarske tropper vært med på erobringen av Prokup

Hellas. Øya Scarpanto i Dodokaneserne er inntatt.

Italia. 5. arme har nådd Monte-Bel-Monte. 8. arme står nå

Norge. Lilleaker skole ble igår ettermiddag kl. 17,30 sprengt. Skolen var forleggingssted for tyskere. Der var også store mengder mat. Mange tyskere er visstnok drept.

Ved det britiske flyangrepet på Laksevåg ble 2 flyledere drept og en skadet. Skip på havnen ble også truffet. Vidals fabrikk helt ødelagt, Bergens Bøttefabrikk og Danhuu